

11-06-2022

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

† Ψυχοςάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρὰ στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ Πα

 ^Π
 Κυ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α
 α προς σε ει σα α α ακου ου σον μου
 ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε
 Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προς σε ει σα α α
κου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ε ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γεναι αι με προς σε ε ει σα κου
σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
 ^Π
 Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

 χη η μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω

 ω ω πι ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των

 χει ρω ωων μου θυ σι α ε ε ε ε σ π ε ε ε

 ρι νη ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι

 ι ι ι ε

Ἄτερα σύντομα

Ἦχος Πα

  Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου

 σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου σον μου

 προσ χες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω

 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ

υ ρι ι ε

π

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις

των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε

π

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου

π

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι λε σθαι προ φα

σεις εν α μαρ τι αις

π

Π
π **Ε**υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α
 νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλε
 κτων αυ των

Π
π **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
 ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
 να α τω την κε φα λην μου

Π
π **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τρας οικρι ται αυ των

Π
π **Α**κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η
 δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της

γης δι ε σκορπισθη τα οστα αυτων παρα

τον Αδην

^Π ^π Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

οφθαλμοι μου ^Δ ^Δ ^Δ ε πι σοι ηλπισα μη αν τα

^Π νε ληστην ψυχην μου

^Π ^π Φυλαξον με α πο πα γιδος ης συνεστη

σαν το μοι ^Δ ^Δ και α πο σκανδαλων των ερ γα

ζο με νωντην α νο μι αν

^Μ ^Π ^π Πε σουνται εν αμ φι βληστρω αυ των

οι αμαρτω λοι ^Δ ^Δ κα τα μονας ει μι εγωω ^Γ ⁶

ε ως αν παρεελθω

^Π
^π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
 φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η θην
^Π
^π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
 η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
 απαγ γε λω
^Π
^Δ Εν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα
 μου και συ ε εγνωστας τρι βους μου
^Π
^π Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
 ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
^Π
^π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
 πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

ο νοματισου

π

με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δως μοι

π

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα ακου σον της φω νης μου

Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Σπχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωήχου.

ᾠχος λ̣ Δι̣

 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
 σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

 Οι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη η
 σαν το σε ουκ α πε στη σαν α πο των ε εν
 των σου ταις αυ των πρε σβει αις ε λε
 η σον η μας

^Γ
^χ
⁶

νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ^Δ ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου επι τον Κυ ρι ον ^Δ

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς
 βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ
 εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

^Δ

Οι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε
 πολ λας βα σα α νους υ πεμειναν ⁶ πρεσβει
 αις Κυ ρι ε και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας
 δι α φυ λα α ζο ον ⁶

^χ
⁶

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

πι σατω Ισ ρα ηλ επι τον Κυ ρι ον

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ α θλο φο ροι μαρ τυ ρες και ου ρα

νο πο λι ι ται επι γης α θλη σαν τες

πολ λας βα σα α α νους υ πε μει ναν και

τε λει ον α πε λα βον τον στε φαν ον εν ου

ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των

ψυχων η η μων

Τῶν Κεκοιμημένων.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Ἦχος πλὴ Νη

Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος Ἀ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Ἀ

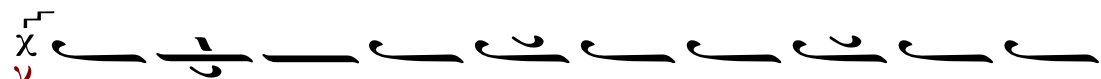
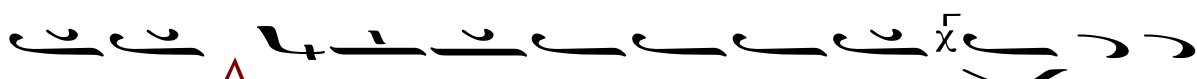
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Ἀ εκ

πα σων των α νο μι ων α αυ του

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνουντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Των απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

παν των κατ' ο νομα⁶ με τα πιστεως ζη
 σαν των ευσεβως^ν μνη η μην τελουν τες οι
 πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ριον α νυ μνη
 σω μεν αι τουν τες εκ τε νως^ν του τους εν ω ω
 ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
 θην^Δ δουναι αυ τω τω Θε ω ημων τω πασαν
 κρι νον τι την γην^ν της δε ζι ας αυ του ου
 πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα^Δ εν
 με ρι δι ι δι και αι αι ων^ν και εν α γι
 ων κλη ρω φω τει νω^Δ και α ζι ους γε νε
 σθαι της ου ρα νι ου βασι λειας αυ του^ν

 Ἀ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

 ε θνη Ἀ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι

 λαοι

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς
 ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ
 πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν
 αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν,
 πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας
 εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ,
 ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς,
 ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ
 πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξιώσον τούτους, τῆς
 οὐρανίου βασιλείας σου.

 Ὁ τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ

 βρο τους εκ πρι α με νος και θα να τω σου

 θα να του του πικρου ε κλυ τρω σα με νος η

μας ^Δ και ζω η ηντηναι ω νιον πα ρα σχων
 τη Ανα στα σει σου ημιν ^ν ^Δ παν τας α να α παυ
 σον Κυ ρι ετους κοι μη θεν τας ευ σε βως ^Δ
 η εν ε ρη μοις η πο λε σιν ⁶ ^λ η εν θα λασ
 ση η εν γη ^ν ^Δ η εν παν τι το ο πω βα
 σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι ε ρεις ^Δ μο να
 στας και αι μι γα α α δας ^ν ^Δ εν η λι κι α
 πα ση παγ γε νει ^Δ και α ζι ω σον του
 τους της ου ρα νι ου βασι λει ει α ας σου ^ν ^Δ
^χ ^ν ^Δ ⁰ τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ^χ με νει εις τον αι ω ω
 ω να ^ν

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^ν **Τ**η εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε
 ου κε τι ο θ̅α να τος ⁶ κυ ρι ευ ει των θ̅α
 νον των ευ σε βως ^ν δι ο αι του μεν εκ τε
 νως ^Δ τους σους δου λους α να παυ σον εν αυ

λαις σου και εν κολποις Αβρααμ^ν τους εξ Α
 δαμ με χρηση μερον λατρευσαντας σοι κα
 θαρως^Δ πατε ερας και αδελφους ημων
 φιλους ο μου και συγγενεις^ν α α παν
 τα ανθρωποντα του βιου λειτουργησαν
 τα πιστως^Δ και προς σε μεετασταα^ν αντα^ν
 πολυειδως και πολυτροπως ο Θεος
 και α^Δ ξιωσον τυχειν της ουρανιου
 βασιλειας σου^ν
 Δόξα... Ήχος πλ. δ^ν^χ^ν Δοξα Πατρι και Υιω
 και Αγιω Πνευματι^ν

Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσιν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θρη νω ὦ και ο δυ ρομαι ὅταν εν
νο η σω τον θανα τον και ι δω εν τοις τα
φοις κει με ε νην την κατ ει κο να Θε ου
πλα σθει σαν η μιν ω ραι ο τη τα α μορ φον
α δο ξον μη ε ε χου σαν ει δος ὧ του
θαυ μα α τος τι το πε ρι η μας του το γε
γο νε ε μυ στη ρι ον πως πα ρε δο ο θη

μεν τη φθο ρα ^Nηπως συ νε ζευ χθη μεν τω θα
να τω ^νον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
γρα πται ^Δτου πα ρε χον τος τοις με τα
στασι τη να ^Nνα απαυ σιν ^νη

ο κον ^π ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος ^Δ εκ
 λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
 εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν
 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^π φυ σει
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
 γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω προς δι
 ι η η η η μας ^π ουκ εις δυ α α δα α
 προ σω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
 εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συ γ
 χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
 αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θ η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η
η η η μω ω ω ω ν

Δ
✂

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...»

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος λ̣ϣ̣ Γα̣

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλλη η λου ι ι α

Στίχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου Κύριε.

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλλη η λου ι ι α

Στίχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν
παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,
καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

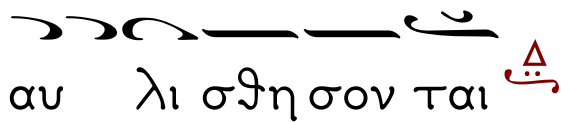
Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

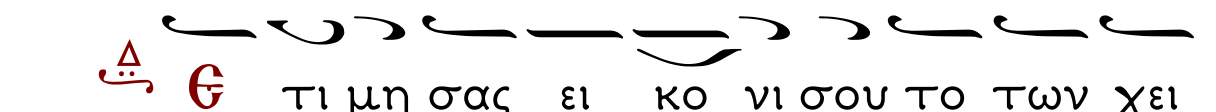
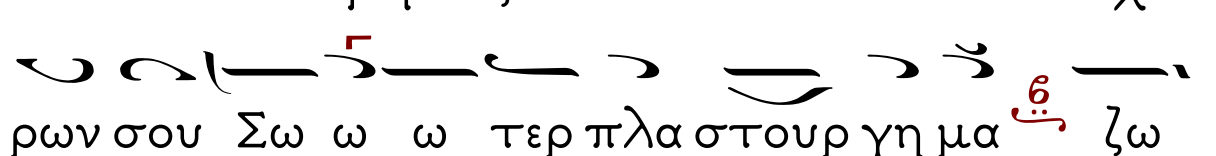
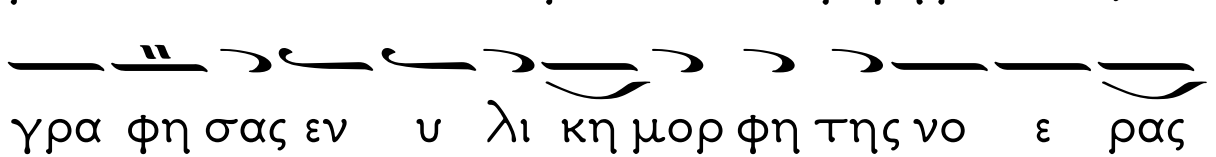
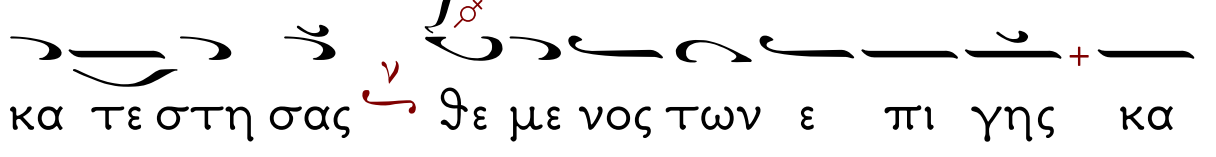
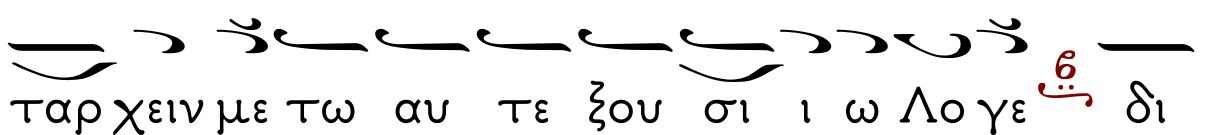
Εἰς τὸν Στίχον, Σπυχηρά.
 Ὡχος πλ. β'. Μαρτυρικόν.
 Ὡχος λ' Δι

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι
 γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν
 προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
 μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ
 ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι
 γε γον εν ο ο ο πλον α ητ τη τον ε βλε
 πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ
 βλε πον τες την μελ λου σαν ζω ην τη ελ
 πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ
 των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας
 Δι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σον ται

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου
Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ
μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς
κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ
τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπαυσον.

 τι μη σας ει κο νι σου το των χει
 ρων σου Σω ω ω τερ πλα στου ρ γη μα ζω
 γρα φη σας εν υ λι κη μο ρ φ η τ η ς νο ε ρ α ς
 ου σι α ς το ο μο ι ω μα ἧ ς και κοι νω νον με
 κα τε στη σας θε με νος των ε πι γ η ς κα
 τα ρ χει ν με τω αυ τε ζου σι ι ω Λο γε δι

ο Σωτηρ τους δούλους σου εν χω ω ρα ζων των

εν σκη ναις δι και αι ων α να παυ σο

ον
Μα κα ρι οι ους ε ξε λε ζω

και προ σε λα βου Κυ ρι ε

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἑδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσαγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἴ να μοι το α ξι ω μα της των λοι

πων ζω η η ης δι α κρι νη ται κη πον εν

τη Ε δεμ παν τοι οις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε

φυ τευ σας ⁶ λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε
 ρον ^ν με το χον θει ας ζωης ι σα γ γε λον ε πι
 γης μι κτο ον με τα ζας ⁶ δι ο Σω τερ τους δου
 λους σου εν χω ω ρα ζων των ^Δ εν σκη ναις δι
 και αι ων α να παυ σο ον ⁶ Ἦχος λ ^Δ
^χ ^M ^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ⁶

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν
 σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεῖς γὰρ ἐξ
 ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι
 φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας,
 δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ
 ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους
 σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων
 ἀνάπαυσον.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑποστάσις τοῦ πλα
 στοῦργόν σου γεγόνη προσηγ μα βουλή
 θεοῦ εἰς γὰρ ἐξ αὐτοῦ τε καὶ ο
 ρατὴς μεζωὸν συμπηξαίφυσεως
 γένετό μου τὸ σωωμάδι ἐπλασας δέδω
 κας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῷ σου καὶ ζωοποι
 ῶ ἐμπνεύσει δι' οὗ Σωτὴρ τοὺς δούλους
 σου ἐν χλωράζων των ἐν σκηναῖς δι' αἰ
 ῶνα παύσον

Καὶ νυν καὶ αἰκαῖς τοὺς αἰωνάτων
 αἰωνων ἀμήν

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ καὶ
τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν,
Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου
ἀνάπαυσον.

Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και
τω ων μαρ τυ ρων σου α πο στο ο ο λων
προ φη των Ι ε ραρ χων ο σι ων και δι
και ων και παν των των α γι ι ων τους
κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο ο
ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου·
«**Ε**ν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ,
μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «**Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός,
ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'
τροπάριον· «**Αἱ** ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', **Δ**όξα καὶ εἰς τὸ δ', **Κ**αὶ
νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εὸν
ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ῥοδὴ Α'. Ὁ Εἰρμὸς. Βου $\bar{x}$

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν
τυχεῖν ἀξίωσον.

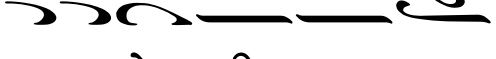
Στίχος. $\bar{x}$
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Εν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους αι ω ν ι ω ν α γ α θ ω ν τυ χ ει ν α
 ξ ι ω σ ο ο ν

Στίχος. Ἰ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος.   Ἰ ψυ χαι αυ των εν α γ α θ οις
 αυ λι σ θ η σο ν ται

  Κα τα κο σμη σας τα παντα ζω ον μει
  κ τον με σ ο ν με τον αν θρω π ο ν τα πει νο
 τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα
 σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

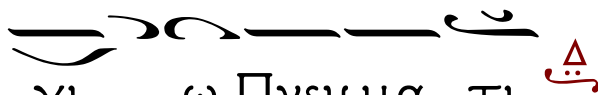
τηρ α να παυ σο ον

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

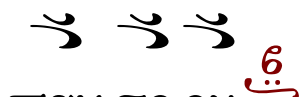
 γι ω Πνευ μα τι

 Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

 γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

 δε την σην εν το λην ε ζω ρι σας δι ο

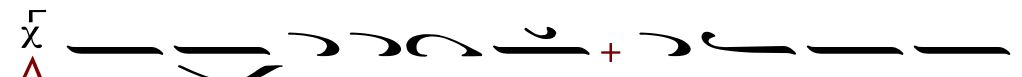
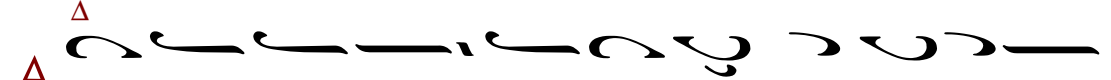
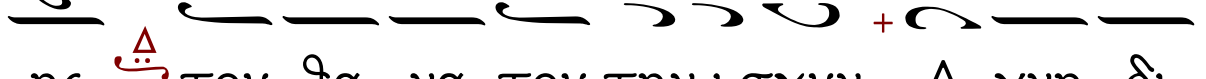
 Τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

 παυ σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

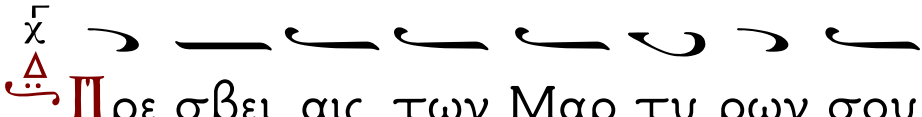
Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

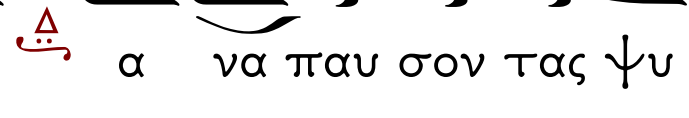
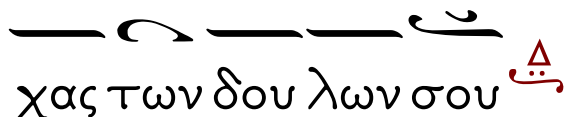
Στίχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το
 πριν την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του
 σου γαστρος σαρκα πε ρι βα λ λε ται δι
 ης του θα να του την ι σχυν Α γνη δι
 ε λυ σε ε

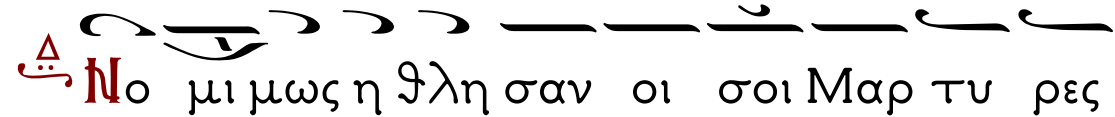
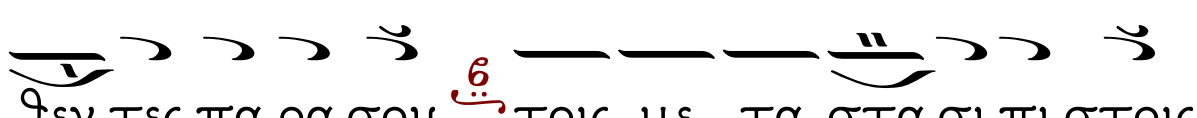
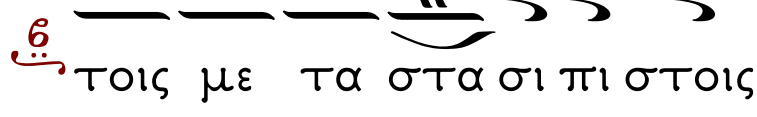
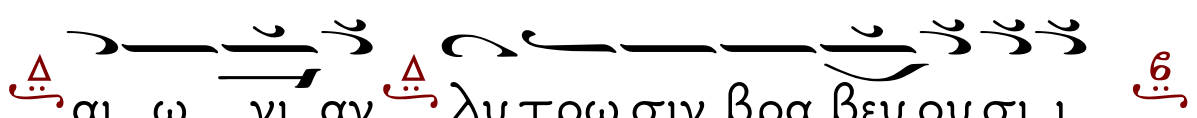
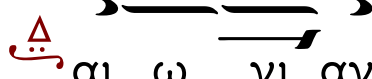
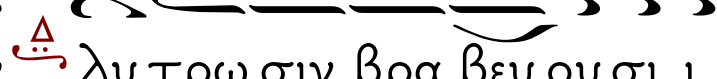
Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες
Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες
παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν
λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. ^ᾠ **Π**ρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
  αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. **Λ**ί ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὥς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι
καὶ σημείοις ἐμὲ τὸν πλανηθέντα ἐπ'
ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὥς συμπαθῆς
καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Δόξα Πατρὶ...

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σέ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. ^Δ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

Υι ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ **Ρ**ε **Ρ**ε ον των α στα τον φ θο ραν τους προς σε

δι α βάν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οϊς κα

τοι κειν χαρ μο νι κως ⁶ α ξι ω σον α γα

θε ^Δ δι και ω σας ^Δ πι στει τε και χα ρι

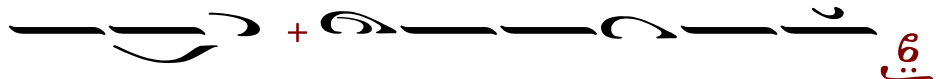
ι τι ⁶

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

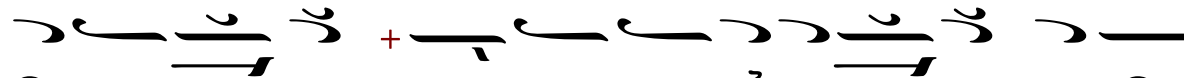
Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὥς σύ, πάναγνε
Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν

ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

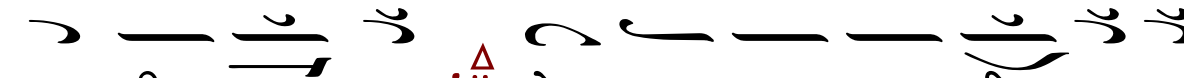
Σπῆχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Θυκ εστιν αμεμπτος ως συ πα να γνε

 Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

 ον τον αλη θη συ νε λα βες εν γαστρι

 του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι

ιν

Δόξα Πατρὶ...

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ὑμνουν τας προσ δε ξαι το θει ον κρα
τος σου ους εκ γης προ σε λα βου τε κνα φω
τος του τους ερ γα ζο με νος της α μαρ
τι ας την α χλην εκ κα θαι ρων πο λυ
ε λε ε ε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

και νυν και αι και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Αο χει ον αχραντον να ον πα να μω
 μον κι βω τον πα να γι αν πα ρ θε νι κον
 το πον α γι α σμα τος σε κα λ λον ην του
 Ι α κω β ο Δε σπο της ε ξε λε ζα το
 ο

Ὡδὴ ε'.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
 Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς
 ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ
 δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν
 σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

Στίχος.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

Ὡς ο λο καρ πω σις ι ε ρα και

ως α παρ χη της αν θρω πι νης οι Μαρ τυ ρες

φυ σε ως τω δε δο ζα σμε νω προ σε νε

χθεν τες Θε ω η μιν την σω τη ρι ι

αν α ει βρα βευ ου σι ι

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν
χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς
προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων
τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

 Ἀ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
 σθη σο νται

 της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι
 α νο μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε
 σπο τα τους προ κοι μη θεντας πιστους ι
 κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α
 των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
 ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
 τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξιώσον
 οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι

^B
^Δ **Ο** μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς ^Δ τ ο τ η ς
 α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
 σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς ⁶ τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
 Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς ^Δ α ξ ι ω σ ο ν ο ι
 κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε ⁶ ^Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
 κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
 ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
 ρυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^Δ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
 + τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν ^Δ

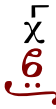
^B
^Δ **Ἰ** σ χ υ ς κ α ι υ μ ν η σ ι ς ο ε κ σ ο υ ^Δ Δ ε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

Ὡδή 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

 Σταυ ρω προ ση λου με νος των Μαρ

τυ ρων τους χο ρους προς ε αυ τον συ νη γα

γες μι μου με νους το πα θος σου Α γα θε

 δι ο σου δε ο με θα τους προς σε με

τα σταν τας δι α να παυ σο ον

6.

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

χ
6. Ἀι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

Ἀ φρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος 6. κρι ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρως υ παν τη σαι σοι 6. ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου 6.

6.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγή ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθέने πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 + των αι ω νων α μην **Δ**
Δ εις γην α πεστρα φη μεν πα ρα βαν
 τες του Θε ου **Ε** την εν το λην την εν θε ον **Δ**
 δι α σου δε Πα ρ θε νε προς ου ρα νον **Δ**
 εκ γης α νυ ψω θη μεν **Δ** την φθο ραν του θα
 να του ε κτι να ζαν τεες **Ε**

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. ^χ₆ —————
Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

—————
Χρι στε ο Θε ος _Δ α να παυ σον τας ψυ
—————
χας των δου λων σου _Δ

—————
_Δ Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ
—————
ρες _Δ της πρω της πα ρα βα σε ως ₆ ραν τισ θεν
—————
τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην σα
—————
φως ει κο νι ζου σι σφα γην _Δ ευ λο γη τος ει ο
—————
Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ₆

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους
εν πι στει δε κοι μη θεν τας προσ δε ξαι τα
νυν υ μνουν τας και ψα λ λον τας Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων
ημων

Δόξα Πατρί...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυση
ματι θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς με
ταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς
ἀξίωσον ψάλλειν σοι Χριστέ, εὐλο
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡ
μῶν

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

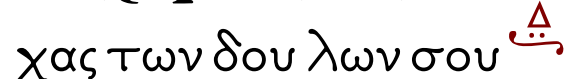
Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
 γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
 τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
 ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
 Θεομήτορα.

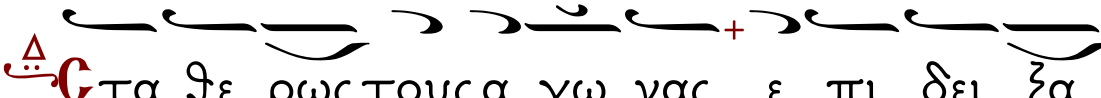
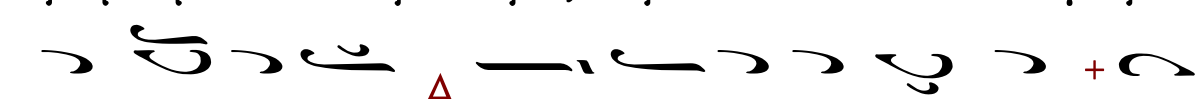
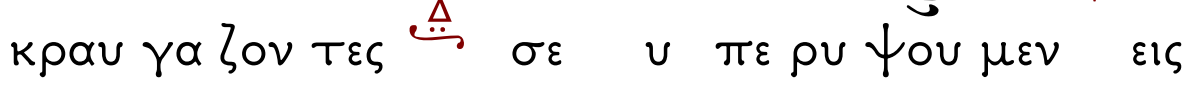
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
Υπερ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
 με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον
 συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
 και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε
 Α γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε
 ο μη η το ρα α

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ
τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

 Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξά
 με νοι τῇ νίκῃ στεφάνῳ κατεκο
σμηθῆτε Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι
 κραυγάζοντες σε ὑπερυψοῦμεν εἰς

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Δ**

ΔΝυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι

ζε σθαι **6** τους προ κε κοι μη με νους Σω τερ

ευ δο κη σον **6** πι στει τη εις σε δι και

ω σας και χα ρι τι **Δ** σε υ πε ρυ ψουν τας

εις παν τας τους αι ω νας **6** **Δ**

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 +
 των αι ω νων α μην

Μα κα ρι ζομεν παν τες σε Παμ μα κα

 ρι στε
 την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

 ριον
 σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

 σα σαν
 ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

 τους αι ω νας

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ελπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

Ελ πεις Μαρ τυ υ ρων χο ρους ε νευ
ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ
ρωσ ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις
προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην
ον τως α να παυ σιν ης τους με τα σταν τας
Α γα θε πιστους α ζι ω σο ον

Στίχος.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἄξιων μακαριότητος.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

Λαμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
ψε ως της σης Χρι στε τους πί στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ζι
ων μα κα ρι ο τη το ος

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὖσπλαγχνος,
καὶ θελητῆς ἐλέους εὖσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς
τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα
καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι
Ὁ ὢν τη φύσει χρηστος και ευ
σπλαγχνος και θελητης ε
λέους ευ
σπλαγχνίας η αβυσσος ο
ους εκ του
που του της κο
λασεως και σκ
ιας του
Σωτηρ μετεστησας εν θα
κα
τα λαμπει σου το φως του
τους κατὰταξο

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἀγνὴ γινώσκουμεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστροῦς πανάμωμε.

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας
των αἰ ὡ νων ἀ μην
Σκηνὴν ἀ γι ἰ ἰ ἀν Ἀ γνὴ γι νω σκο
μεν καὶ Κι βω τον καὶ πλά κα σε του νο μου
της χα ρι τος δι α σου γαρ α φε σις δε
δω ρη ται τοις δε δι και ὡ με ε νοις δι
α του αἱ μα τος του σω μα τω θεν τος
ἐκ της σης γαστρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν
μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ
γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

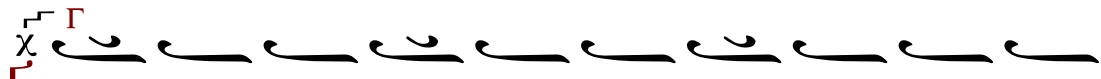
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

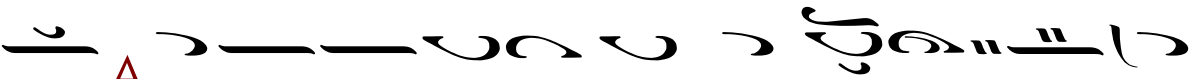
Ἀπολυτίκιον.

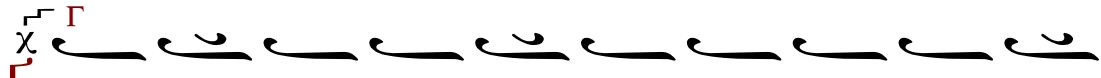
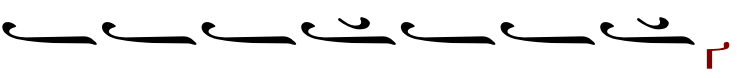
$$\approx H\chi_{on} \frac{\lambda_{\pi}}{\delta} \sim \Gamma^{\Omega}$$

ἡ βασιλεία σου
 φιλιαν θρωπως παν
 ταικο νομων και το συμ φε ρον πα σιν απο
 νεμων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι
 ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου εν
 σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν το τω
 ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η ημων

 Ἀ Ὁ ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

 Ἐν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν

 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η

 η μων

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην

 Ἐ και τει χος και λι με να ε χο μεν

 και πρε σβιν ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες

 Θε ον Θε ο το κε ανυμ φευ τε των πι

 στων η σω τη ρι α α α

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἀθην,
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, **[καὶ τῶν δούλων σου...]** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἁπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ὁ ὅτι ἐστερέωσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δέ ἐλεήσει καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.